թիւն կենաց շնորհէ նմա. ամէն: — Եւ որք հանդիպիք այսմ տառի թողութիւն մեղաց և յարութիւն կենաց խնդրեցէք ինձ վշտագնելոյս եւ ծնաւղաց իմոց հաւրն իմոյ Թումա քահանայի եւ Մայրկան իմոյ և Ած. զձերն թողու ամէն. մի ոք իշխեսցէ հանել զսբ. կտակս ի սբ. Փրկչէս և որ յանդգնի և հանէ մասն և բաժին զԿայենին եւ զՅուդային առցէ. բայց թէ ահ լինի կամ փախուստ, պահեն եւ այլ ի յԵրուսաղէմ դարձուսցեն, ի յիւր տեղիքն խնամով պահողքն աւրհնին յԱյ. և անխնամքն զպատիժն կրեսցեն: Տր Ցս արդար... (թերի)...»: Այս ձեռագիրը, որ կը բովանդակէ չորս աւետարանները եւ հատուածներ Հին Կտակարանէն, Կարապետ վրդ. ինքնագիր յիշատակարանով մը կը նուիրէ Ս. Փրկչի վանքին. «Ես Նուաստս Կարապետ վրդ.ս տուի զիմ գրկունքս որ է նոր կտակարանքն, առաքն եւ յեսային սբ. փրկչին որ է տեղիք չարչարանաց Քրիստոսի այ յուսոյն մերոյ եւ կայ սեղան ածանէրձ վէմն՝ որ զՑս ի վերայ ձաղեցին, յիշատակ ինձ եւ իմոցն հաւրն իմոյ Թումայ քհյին եւ մայրկանն իմոյ հանգուցելոյն առ Քս. ըստ յեսայեայ թէ երանի որ ունի զաւակ ի Սիոն եւ ընտանեակ յԵրուսաղէմ. խնամով պահողքն աւրհնին յայ:»

Յովհաննէս Պե. 1853ին այս ձեռագիրը Երուսաղէմի քաղաքացիներէն ծախու առնելով յիշատակ կուտայ Ս. Յակոբի վանքին: Ձեռագրին բովանդակութեան, բուն գրչի յիշատակարանի և այլ պարագաներու մասին տեսնել վերոյիշեալ ձեռագիրը, նաև (Սաւալան, էջ 615-617, Մուրատ, էջ ՑԺԹ-ՑԼԵ)(*):

ԿԱՐԱՊԵՏ ՎՐԴ. ՓՈՐԵԱՋ, ՊՈԼՍԵՑԻ.—Մբ. Գր. պտրք. Շղթայակրի օրով. յիշատակներ ունի Ս. Յակոբի վանքին մէջ. (ՄՋ. Թ. 532):

ԿԱՐԱՊԵՏ ՎՐԴ. ԲԱՋԲԵՐՈՒՆԵԱՑ. — Արծուաբեր վանքին

(*) Երկու համանուն վարդապետներու (Կարապետ Երուսաղէմացի և Կարապետ Տօսպեցի) կողմէ Ս. Փրկչի գնման կամ նորոգութեան մասին աւանդուած յիշատակարանները՝ իրարմէ անկախ գործունէութեան վաւերագիրներ են ըստ ինքեան: Տարակոյս չիկայ որ Երուսաղէմացիին շինութիւնները ոչ քրիստոնեայ բնակչութեան մը ձեռքով քանդուած էին, և գրաւուած էր վանքն ալ, երբ՝ Տօսպեցին, աւելի քան դար մը վերջը, նոյնը կը գնէ դարձեալ, ու ժամանակին պահանջումին համաձայն՝ իր դիմումները կը կատարէ տիրող իշխանութեան մօտ (յեգիպտոս), նորոգութեան արտօնութիւն ձեռք բերելու համար: